

Comissions Obreres de les Illes Balears

Unitat

Exemplar gratuït

Palma · maig · 2013 · Núm. 37

NO TENEN LIMIT

1 MAIG

LLUITA PELS TEUS DRETS

MANIFESTACIONS

PALMA: PLAÇA D'ESPANYA, 12.00 H

MAÓ: PLAÇA DE L'ESPLANADA, 12.00 H

EIVISSA: C/ NAVARRA, 11.00 H

ENFRONT DEL DRAMA DE L'ATUR **REACTIVACIÓ ECONÒMICA I OCUPACIÓ**
ENFRONT DE LA DESREGULACIÓ LABORAL **DRET DEL TREBALL I CONVENI COL·LECTIU**
ENFRONT DE LES PRIVATITZACIONS **SERVEIS PÚBLICS I PROTECCIÓ SOCIAL**
ENFRONT DE LA CRISI SOCIAL I POLÍTICA **MÉS I MILLOR DEMOCRÀCIA**

Sumari

**Manifest
1r de maig**
pàg. 3

Xè Congrés
pàg. 4

**Els ERO
d'Andalusia**
pàg. 10

**Sentència
empleats públics**
pàg. 11

**Ultraactivitat
i convenis
col·lectius**
pàg. 12

**Riscos
psicosocials**
pàg. 14

LA FORÇA DEL TREBALL

EDITORIAL

Unítat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3
07003 · Palma
Tel. 971 72 60 60
<http://www.ib.ccoo.es>
premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Francesc Mellado

Col·laboradors:
Carlos Bravo, Carmen Díaz de la Jara, Eva
Cerdeiriña, Assessoria Jurídica, Silvia Montejano,
Antoni Baos, Ginés Díez, Rogelio Marín
i Luis Domínguez.

Correcció lingüística:
Rosa R. Beltran

Realització:
Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:
Omni

Distribució:
Nouvent

Dipòsit legal:
PM 132-1986

Tirada:
8.000 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines d'aquesta publicació són responsabilitat exclusiva dels seus autors.

Massa sacrificis, pocs resultats

Entram al sisè any de la crisi i tot apunta que, a hores d'ara, no se n'albira una propera sortida. Més bé al contrari, les polítiques dels diferents governs, l'estatal a Madrid i l'autonòmic a les Illes, basades únicament i exclusivament en l'ajust fiscal en lloc d'estimular el creixement, no sols estan condemnant a l'atur i a la pobresa a milions d'espanyols, sinó que, també, no estan aconseguint els seus objectius de reducció del dèficit i ajustar-lo a allò que marquen les institucions europees. Massa sacrificis es demana als ciutadans, per tant pocs resultats. La reforma laboral deixa palès que les nostres prediccions no anaven errades: la sagnia de treballadors abocats a la desocupació no ha aturat, ans al contrari, s'ha vist incrementada des de la seva aprovació, assolint xifres desconegudes al nostre país i a la nostra comunitat.

Paral·lelament, ara, quan és més necessari que mai actuacions de protecció als més febles, la resposta del Govern és aprovar lleis, com la recent reforma del subsidi per desocupació i de les jubilacions anticipades, que endureixen l'accés a aquestes prestacions.

La crisi que començà sent econòmica s'ha estès als àmbits social i polític: social, amb un augment de la desafecció ciutadana vers els governants, un governants més preocupats per rescatar un sistema financer caduc incapaç de complir un dels seus objectius primordials com és fer fluir el crèdit en lloc de parar esment en els milers de persones que, un cop han perdut la feina, perden les seves cases per no poder pagar l'hipoteca; i crisi política quan, dia si i dia també, berenam amb notícies de nous casos de corrupció que afecten totes les instàncies institucionals del país.

En els darrers dies, les acusacions de corrupció han tocat de ple els sindicats. Mentre redactam aquest editorial, no coneixem amb exactitud de què se'ns acusa al cas dels ERO d'Andalusia, ni qui del nostre sindicat pot estar implicat. Però el que sí tenim clar des de CCOO de les Illes és que la nostra posició ha de ser clara i ferma: si qualcú no ha obrat cenyint-se a la legalitat deu esser apartat de les seves responsabilitats, és per això que és més necessari que mai per a mantenir el bon nom de CCOO i la credibilitat del nostre sindicat davant la classe treballadora aclarir públicament quines han estat les actuacions dels nostres dirigents i, si es dóna el cas, col·laborar de manera activa amb la justícia.

Alhora, haurem d'escometre dos temes prou importants al llarg dels propers mesos. A l'àmbit de l'acció sindical, resoldre el conflicte que suposarà l'aplicació de la supressió de la ultraactivitat. D'altra banda, la necessitat de créixer en afiliació. Per tot això la Comissió Executiva confederal d'Illes ha posat fil a l'agulla des del primer moment.

El passat mes de febrer, amb el Congrés confederal estatal vàrem cloure tot el procés congressual que ha suposat la renovació de les nostres propostes sindicals. A les Illes, el Congrés confederal reelegí na Katiana Vicens com a secretària general i renovà les propostes sindicals a partir de dues grans línies de feina: una centrada en un model econòmic i social afavoridor de la cohesió, la igualtat i el benestar, i l'altra que col·loca el sindicat al centre de treball i situa l'afiliat i l'afiliada al nucli sobre el qual ha de pivotar la nostra acció, amb una gestió eficaç i eficient del nostres recursos.

AGENDA SINDICAL

MALLORCA

26 D'ABRIL

ACTES DIA INTERNACIONAL DE LA SEURETAT I DE LA SALUT EN EL TREBALL

9.30 h a la Seu de CCOO de Palma
C/ de Francesc de Borja Moll, 3

Jornada d'informació per a delegats i delegades.
Les reformes i les retallades del Govern fan perillar la salut i la seguretat en el treball
Acte seguit es farà una concentració amb ofrena floral al monument de les víctimes de l'explosió del polvorí de Sant Ferran (c/ de Cecili Metel, davant Delegació d'Hisenda)

1 DE MAIG

MANIFESTACIÓ

12.00 h Plaça d'Espanya, PALMA

10 DE MAIG

Sopar homenatge afiliades i afiliats amb 30 anys d'antiguitat al sindicat
Venda de tiquets a la mesa del sindicat o a la teva federació

MENORCA

26 D'ABRIL

ACTE DIA INTERNACIONAL DE LA SEURETAT I DE LA SALUT EN EL TREBALL

11.00 h Concentració davant l'Oficina del SOIB de Maó

1 DE MAIG

MANIFESTACIÓ

12.00 h Plaça de l'Esplanada, MAÓ

Després de la manifestació, dinar buffet Restaurant Illa de l'Aire (platja Punta Prima)
Els tiquets es poden recollir a les seus de Maó i Ciutadella fins dia 26 d'abril

EIVISSA

25 D'ABRIL

ACTE DIA INTERNACIONAL DE LA SEURETAT I DE LA SALUT EN EL TREBALL

Jornada d'informació per a delegats i delegades.
Les reformes i les retallades del Govern fan perillar la salut i la seguretat en el treball
10.15 h Local del SOIB, Blancadona

1 DE MAIG

MANIFESTACIÓ

11.00 h C/ de Navarra, EIVISSA

NO TENEN LÍMIT

MANIFEST 1r DE MAIG

El 1r de Maig, Dia Internacional del Treball, se celebra en un context caracteritzat per la convicció ciutadana sobre el fracàs inqüestionable de les polítiques econòmiques desenvolupades per la Unió Europea i pels governs nacionals per fer front a la crisi econòmica, en un escenari de debilitament progressiu del clima de confiança de la ciutadania en les institucions polítiques, econòmiques i socials, a Espanya i a Europa, i de ruptura amb el model social europeu.

Les respostes a la crisi que parteixen de les institucions financeres internacionals, i es projecten des de la Unió Europea i des de les instàncies nacionals, no tenen una altra finalitat que la de satisfer els interessos dels mercats a costa de la perpetuació de la crisi econòmica, de l'increment de la desigualtat, de l'apropiació de la renda i dels recursos per uns pocs, de la desatenció de les necessitats socials bàsiques de milions de persones amb el consegüent increment de la pobresa i de l'exclusió social, i de posar en dubte la legitimitat i la confiança en la democràcia.

En el Dia Internacional del Treball, CCOO i UGT fem una crida a favor del treball i del creixement econòmic sustentat en la cohesió i la igualtat, d'acord amb el moviment sindical internacional liderat per la CSI i amb el moviment sindical europeu de la CES, demanam la superació dels conflictes a nivell mundial i un desenvolupament mundial just i sostenible.

En el Dia del Treball exigim una Europa més democràtica i social

La CES ve desenvolupant en el conjunt de la Unió Europea mobilitzacions contra les equivocades polítiques desenvolupades per la troica (BCE, Comissió i FMI). Lamentablement, les crisis polítiques actuals a Itàlia, Xipre i Portugal posen de manifest amb cruïra les conseqüències derivades d'unes polítiques d'ajust del dèficit públic dissenyades en un horitzó temporal impossible de complir, i sense mesures simultànies d'impuls de l'activitat econòmica.

En aquest sentit, CCOO i UGT demanam, en confluència amb la CES, l'establiment d'un Tractat sobre l'Europa Social que incorpori un Protocol de Progrés Social, inclogui un Marc Europeu de Negociació Col·lectiva i de Relacions Laborals, i aposti per un canvi del model productiu basat en una "transició justa"; sustentat en la igualtat laboral i salarial entre homes i dones i l'eliminació de totes les formes de discriminació quant a gènere, edat, origen, o conviccions

polítiques o religioses; conformat per objectius racionals en matèria d'ocupació, reducció de la taxa de pobresa, dret a l'allotjament i reducció de l'analfabetisme funcional, a més de la solidaritat i l'ajuda al desenvolupament.

Així mateix, el sindicalisme europeu defensa que el BCE doni suport al deute públic dels països i modifiqui les polítiques d'austeritat per unes altres que promoguin el creixement econòmic sostenible i l'ocupació.

El fracàs absolut de les mesures de retallada de la despesa pública i de les reformes laborals imposades pel Govern del Partit Popular

Les dades de la Comptabilitat Nacional posen de manifest la caiguda del PIB l'any 2012 en un 1,4% i l'empitjorament dels components fonamentals: consum, inversió i exportacions, i testifica l'accentuació de la devaluació salarial, amb caigudes de les rendes dels treballadors i treballadores mentre s'incrementen els excedents empresarials i els impostos. També les dades de l'EPA subratllen el ritme intens de caiguda de l'ocupació, que frega els 6 milions de persones aturades i una taxa d'atur que supera el 26%, sent la seva incidència més greu en la població més jove. La taxa de cobertura de les prestacions per desocupació baixa al 63,25%. Les xifres sobre el nombre de llars en les que cap dels seus membres no tenen ocupació i l'envergadura de la desocupació de llarga durada, juntament amb l'increment de la desigualtat en tots els àmbits són uns altres aspectes molt preocupants.

CCOO i UGT, en aquest dia de commemoració del 1r de Maig, exigim la reversió de les reformes laborals imposades, que signifiquen una reducció dràstica dels drets laborals i de la protecció social i l'increment dels poders empresarials per fer i desfer al seu antull en l'empresa, provocant més i més acomiadaments. Per tant, reclamam la reversió de les reformes operades per la Llei 3/2012 en l'Estatut dels Treballadors, i de les realitzades pel Reial decret-llei 20/2012, sobre limitació del dret

de negociació col·lectiva i sobre supressió de drets i condicions de treball en el sector públic, i les retallades en matèria de protecció per desocupació, la qual va experimentar una reculada important amb aquest RD-llei de 2012 i novament amb el RD-llei 5/2013 aprovat aquest any.

Les organitzacions empresarials en diferents àmbits sectorials i territorials vénen obstruint sistemàticament els processos negociadors amb la finalitat de rebaixar les condicions de treball al mínim, o d'allargar prou els processos com perquè s'assoleixin els terminis màxims de negociació per a la renovació del conveni i de manteniment de la ultraactividad imposats en la reforma laboral i amb això intentar, després del des-acord, imposar discrecionalment les condicions de treball. Aquesta situació està provocant que des de l'any passat hagin augmentat exponencialment el nombre de conflictes i tensions laborals a les empreses.

CCOO i UGT denuncien aquest 1r de Maig aquesta conducta de les organitzacions empresarials i els requereixen que donin compliment efectiu a les orientacions i recomanacions recollides en el II AENC, i anuncien el desenvolupament de noves accions de mobilització en els àmbits sectorials i territorials en els quals les patronals vénen bloquejant la negociació dels convenis per protegir els treballadors i treballadores davant la pretesa pèrdua de la ultraactividad dels convenis. Així mateix, ambdues organitzacions analitzaran la resposta de les organitzacions empresarials a aquestes demandes, amb vista a la revisió dels compromisos assumits amb la signatura de l'esmentat Acord.

El Govern incompleix el Pacte de Toledo i no aplica els acords aconseguits en matèria de pensions

L'Acord Social i Econòmic aconseguit l'any 2011, adoptat pel Govern i els interlocutors socials i econòmics, va incloure un acord en matèria de pensions que va ser tramitat al Parlament i donà lloc a la reforma pactada en la matèria recollida en la Llei 27/2011, de modificació de la Llei general de la

Seguretat Social, les previsions de la qual entrarien en vigor el dia 1 de gener del 2013. En congruència amb això, assenyalam la nostra disconformitat amb els plantejaments de suspendre la vigència de determinades prescripcions d'aquella llei que va produir l'aprovació del RD-llei 29/2012, i amb la reforma operada pel RD-llei 5/2013, amb què endureix les condicions d'accés a les jubilacions parcials i anticipades.

En el Dia Internacional del Treball les organitzacions sindicals volem mostrar un rebuig total a les reformes unilaterals imposades fora del marc de revisió del Pacte de Toledo.

Les organitzacions CCOO i UGT demanen un gran acord polític i social per a l'ocupació i la reactivació de l'activitat econòmica, que promogui el canvi de model productiu i el manteniment i l'aprofundiment en els serveis i prestacions de l'Estat de Benestar

Encoratjat per la troica, el Govern ve aplicant des de l'inici de la legislatura un al·luvió de retallades per a la reducció dràstica del dèficit públic en un horitzó temporal impossible de complir, si no és a costa de l'empobriment general del país i de la paràlisi econòmica.

En el Dia Internacional del Treball, les organitzacions sindicals promovem el canvi de model productiu potenciant les activitats de major valor afegit. Apostam pel desenvolupament de polítiques d'estímul al creixement i a la inversió, coordinant les actuacions amb la UE. Propugnem una reforma fiscal integral per al repartiment més just dels sacrificis imposats per la crisi i per a la injecció de recursos a l'erari públic. Demanam una reforma financera que restitueixi el crèdit a les famílies i a les empreses en condicions acceptables.

CCOO i UGT fem una proclamació sobre la necessitat d'impulsar un gran acord que integri les forces polítiques i els interlocutors socials i que tingui com a úniques prioritats l'ocupació i la reactivació econòmica basada en la igualtat i la cohesió social. Per a això, cal enfortir les prestacions socials bàsiques i establir un mínim de despesa de protec-

ció social per garantir els drets i els serveis públics fonamentals.

El 1r de Maig el moviment sindical reclama un aprofundiment de la democràcia i fa una crida a rebutjar les pretensions involucionistes del poder públic

A cavall de la crisi econòmica, la societat assisteix alarmada a la proliferació de maniobres tendents a fer inviable el control del poder públic, limitant la capacitat de les institucions i dels individus o de les organitzacions de les quals formen part.

El debilitament del poder legislatiu per atorgar tot el protagonisme de l'acció pública a l'Executiu, que empra sense miraments el vehicle del decret llei com a forma normal de regulació de la vida dels ciutadans, fent que tot sembli extraordinari i d'urgent necessitat, amb el beneplàcit dels organismes que haurien de controlar l'acció de govern. El menyspreu al diàleg i la participació de les organitzacions socials en les decisions que els afecten, particularment, dels sindicats. Els obstacles a l'exercici de les llibertats bàsiques de reunió, manifestació, vaga i expressió, a través de l'acció policial o mitjançant les promogudes pel Ministeri de Justícia per limitar l'accés a la tutela judicial, o mitjançant la modificació de la normativa penal que permeti reduir les accions de protesta contra el poder públic. El menyspreu als compromisos dels programes electorals i compromisos assumits en el procés electoral per part de l'opció guanyadora, que es canvien tan aviat s'aconsegueix el poder, per desenvolupar polítiques contràries a les promeses, posant tota mena d'obstacles a la viabilitat de les propostes ciutadanes d'iniciativa legislativa popular o de referèndum consultiu. La revisió, per la porta de darrere, de la Constitució, elevant a categoria bàsica fonamental el principi d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sotmetent a aquesta categoria la resta de mandats constitucionals, fins i tot dels recollits en el seu títol preliminar, o en el seu títol primer. O la modificació gradual de l'Estat de les Autonomies, al marge de la Constitució i dels Estatuts d'Autonomia, pel retorn a la centralització de l'Estat.

El Dia internacional del Treball, CCOO i UGT fan una crida a defensar la democràcia i el seu aprofundiment, i a l'exigència de transparència en el desenvolupament dels poders públics, i ratifica el seu suport a la Cimera Social i a les reivindicacions ciutadanes que tenen cabuda en aquest fòrum.

CONGRÉS

Xè Congrés de CCOO Illes Balears

UNITAT

Membres de la nova Executiva sorgida del Xè Congrés (d'esquerra a dreta): Rogelio Marín, Ángeles Sánchez, José Luis García, Francesc Mellado, Carmen Díaz de la Jara, Katiana Vicens, Maribel Millán, Annamarié Fussa, Juan Andrés Bernabeu, Silvia Montejano, Eva Cerdeiriña i Josep Ignasi Ullés

Dues són les comeses que té un congrés. Per un banda, el debat i la definició del programa d'acció per als propers quatre anys i, per l'altra, l'elecció dels diferents òrgans que regiran durant el mandat congressual.

Per fer un apunt del darrer, cal dir que es va assolir un ample consens en la presentació de les candidatures, cosa que es va veure reflectida en el fet que només es presentà una única candidatura als diferents òrgans executius i de control, que obtingueren el suport majoritari dels membres assistents al Congrés.

Després dels actes protocol·laris de benvinguda al congressistes i a la representació dels estaments socials i institucionals, la secretària general, Katiana Vicens, donà lectura a l'Informe General de la gestió dels darrers gairebé quatre anys de mandat.

L'informe fou extens, no podia esser d'altra manera, ja que les circumstàncies excepcionals de la crisi (i la resposta sindical que ens ha pertocat dur a terme, que té com a exponent més clar la convocatòria de tres

vagues generals en poc més de dos anys) trastocaren, en gran mesura, l'acció manada del novè Congrés.

Respecte a la Ponència aprovada, destacar que estava dividida en dos grans blocs. El primer conté les propostes dirigides a emmarcar un model econòmic i social afavoridor de la cohesió, la igualtat i el benestar; el segon bloc centra les propostes dins el marc intern del sindicat, amb la finalitat d'aconseguir una organització més propera, més eficaç, i més útil, capaç de reorganitzar-se per esser el referent de la classe treballadora, i del conjunt de la societat, a l'àmbit

de les relacions laborals.

En aquest sentit, el primer bloc de la Ponència parteix de la crisi com a fet que defineix l'actual moment social i econòmic i al qual s'ha de donar resposta amb un canvi de

model productiu que millori la competitivitat de les empreses amb un creixement sostenible i generador d'ocupació (tant quantitativament como qualitativa).

Es continua parlant sobre la

necessitat d'apostar per un model social amb capacitat de fer front a les demandes que estan sorgint de la situació actual, un model que es fonamenti en la potenciació de les xarxes de protecció social per afavorir la inclusió lluitant contra la discriminació i amb la millora dels sistemes educatius, sanitaris, de protecció social i de dependència, així com d'altres aspectes que han d'esser tinguts en compte, com ara la prevenció de la pèrdua de l'habitatge, la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, la integració de la població immigrant, les discapacitats, etc.

Aquest primer bloc acaba emmarcant els dos instruments que té el sindicat per a la millora tant de la cohesió social

com de les relacions laborals: la negociació col·lectiva i el diàleg social. Pel que fa a la negociació col·lectiva, es ressenya el paper que han tingut les darreres reformes laborals que han desequilibrat el poder contractual de les parts a favor dels empresaris i en detriment dels sindicats. Enfront d'aquesta situació s'aposta per reforçar la nostra acció sindical dins un ample ventall d'actuacions: millor cobertura dels convenis; canalitzar la negocia-

ció dins el marc del II Acord per l'Ocupació i la Negociació Col·lectiva, intentant pal·liar els aspectes més regressius de la darrera reforma laboral; i reforçar els convenis en aspectes relacionats amb l'ocupació, la formació, la salut laboral i la igualtat, entre d'altres. Quant al diàleg social, es constata que, tant a nivell estatal com autonòmic, és inexistent a hores d'ara, per la qual cosa s'exigeix en primer terme la seva recuperació, en línia amb els drets reconeguts a la Constitució Espanyola.

Dintre el segon bloc es fa incidència en l'adaptació de les nostres estructures organitzatives a la realitat productiva de la nostra comunitat autònoma, per poder estar més pròxims al centre de treball i als nostres afiliats i afiliades, sense oblidar a tots aquells que han quedat fora del mercat de treball com a conseqüència de la crisi que patim. Per dur a terme aquests

objectius, la ponència aposta per la necessitat gestionar amb eficàcia i eficiència els nostres recursos humans i materials posant l'afiliació a l'eix sobre el qual ha de pivotar tota l'organització. Per aconseguir-ho, ens marcem com a fites: el disseny d'estratègies per organitzar-nos i atendre les petites i mitjanes empreses i els col·lectius que estan fora de l'empresa (desocupats, joves, autònoms, pensionistes); refo-

rtar la presència sindical a través de les seccions sindicals i millorar-la amb la implantació de noves tecnologies i les xarxes socials; promoure noves formes de participació de l'afiliació; créixer en afiliació i fidelitzar-la; millorar la

gestió dels recursos i la formació sindical.

A més, el Xè Congrés aprovà tota una sèrie de resolucions que van des del suport als pobles palestí i sahrauí, a la defensa dels serveis públics, passant pel respecte al patrimoni cultural i la defensa dels drets lingüístics, a favor d'una educació d'integració i compensadora de les desigualtats, per la reestructuració del sector financer i sobre les participacions preferents i els embargaments, desnonaments i canvi de la llei hipotecària.

Per acabar, expressar que, per mor dels temps que ens ha tocat, la responsabilitat de l'organització requeri un congrés centrat en les idees, i així va esser.

“Les darreres reformes laborals han desequilibrat el poder contractual de les parts a favor dels empresaris”

En la reunió de la Comissió Executiva de l'11 de febrer es va acordar la distribució de les diferents secretaries

Secretaria General, **Katiana Vicens Guillén**

Secretaria d'Organització, **José Luis García Vidal**

Secretaria d'Acció Sindical, **Carmen Díaz De La Jara**

Secretaria de Política Social, **Eva B. Cerdeiriña Outeiral**

Secretaria de Salut Laboral, **Rogelio Marín Canuto**

Secretaria de Comunicació, **Francesc Mellado Serra**

Secr. d'Administració i Serveis, **Isabel Millán Sanz**

Secr. d'Ocupació, Formació i Joventut **Silvia Montejano Cofreces**

Vocals, **Juan Andrés Bernabeu Rodríguez, Annamarié Fussa Null,**

Ángeles Sánchez Úbeda, Josep Ignasi Ullés Cortés

Una reforma innecesaria e injusta

CARLOS BRAVO FERNÁNDEZ
SECRETARIO CONFEDERAL DE PROTECCIÓN
SOCIAL Y POLÍTICAS PÚBLICAS

El Gobierno del Partido Popular ha vuelto a utilizar la puerta de atrás para promover una nueva reforma en el sistema de protección social. Como consecuencia en gran medida del rechazo y movilizaciones que hemos promovido desde el movimiento sindical, la oposición unánime de todas las fuerzas políticas y el reproche social generalizado que ha provocado la modificación parcial del Acuerdo de Pensiones alcanzado en 2011, la reforma impuesta finalmente por el Gobierno en el RD-Ley 5/2013 ha resultado menos agresiva de lo anunciado inicialmente en cuanto a jubilación anticipada y parcial, aunque se ha visto agravada por las medidas sobre el subsidio de desempleo.

Jubilación anticipada y parcial

Para CCOO la figura de la jubilación anticipada involuntaria (la que precisa que el trabajador haya sido despedido previamente o haya perdido de manera involuntaria su puesto de trabajo) resulta especialmente importante ya que se ha convertido en gran medida en una "figura refugio" a la que acceden cada vez más trabajadores desde una situación de baja o nula protección por desempleo. En esta modalidad se mantiene el requisito de 33 años cotizados para el acceso, se modifican algunos de los coeficientes reductores de modo que se perjudica a más gente de la que se beneficia, y se limita a un máximo de 4 años la posibilidad de anticipo de la edad ordinaria de jubilación. El derecho a la jubilación anticipada voluntaria como decisión autónoma del trabajador, sin que tenga que mediar obligatoriamente un despido antes, fue uno de los avances conseguidos en el Acuerdo de Diálogo Social que dio lugar a la Ley 27/2011 y que se encon-

traba actualmente suspendido. La reforma impuesta finalmente por el Gobierno ha optado por mantener esta figura, incluso para los empleados públicos, pese a que en un principio se amenazó con su supresión. No obstante, se han endurecido algunos requisitos, ahora se exigen 35 años cotizados, se limita su uso hasta en 2 años de anticipo y se endurecen la mayoría de coeficientes reductores.

En el caso de la jubilación parcial, el principal cambio radica en el establecimiento progresivo (entre 2013 y 2027) de un número máximo de 2 años de anticipo, la reducción de hasta el 50-75% de jornada, y el adelanto del calendario previsto para la cotización del trabajador relevado. Por contra, amplía la responsabilidad del empresario para garantizar el empleo del relevista.

Subsidio de desempleo

Junto a las modificaciones de las distintas formas de acceso a la jubilación anticipada, se incorpora un nuevo endurecimiento de los requisitos de acceso al subsidio de desempleo para mayores de 55 años que supone en la práctica dejar desprotegidas a miles de personas (17.000 al año según estimaciones del propio Gobierno) que han perdido su empleo en lo que va de crisis, justo en la última etapa de su vida profesional, cuando más difícil les será volver a encontrar un trabajo.

Esta es la cuarta reforma que sufre este subsidio en lo que va de legislatura. La primera fue el retraso de la edad de acceso que pasó de 52 años hasta los actuales 55. La segunda, la reducción de la base de cotización asociada al subsidio que pasó 941 euros/mes a los actuales 753 euros. La tercera redujo el tiempo durante el que se puede percibir el subsidio, ahora sólo hasta la primera fecha posible de jubilación. Y la cuarta, ahora, ampliando a todos los ingresos familiares los que se tienen en cuenta para cumplir el límite de rentas exigido.

Actualmente son unos 400.000 los trabajadores que tienen este tipo de subsidios, pero durante la crisis han perdido su empleo más de 3 millones de personas, por lo que el número de beneficiarios seguirá siendo elevado conforme vayan agotándose sus prestaciones contributivas de desempleo.

Despidos colectivos

Mientras que antes de la reforma, las empresas en beneficios que despidiesen a trabajadores mayores de 50 años estaban obligadas en todos los casos a sufragar parte del coste de las prestaciones de desempleo de estos trabajadores, ahora pueden evitar totalmente ese sobre-coste planificando el volumen de trabajadores más jóvenes a despedir, precisamente el colectivo que tiene menor protección por desempleo de nivel asistencial.

Con esta medida se dificulta que los ajustes de plantilla, cuando resultan la única opción posible, se hagan buscando el menor coste personal posible. Se dibujan pues dos opciones, la primera enviar más gente joven y de mediana edad

al desempleo, incrementando así la presión sobre los costes del factor trabajo (aceptación de menores salarios, peores condiciones de trabajo, etc.); la segunda seguir intentando que las personas de más edad que extingan su relación laboral enlacen con la jubilación, pero ahora será más caro y, por tanto, las tensiones en la negociación necesariamente mayores.

La crisis como excusa, el modelo social como objetivo

El plan de reformas del Gobierno en esta legislatura es muy claro, comenzando con un refuerzo del poder empresarial unilateral tanto al suprimir la autorización administrativa de los ERE, facilitando la modificación unilateral de

salarios y condiciones de trabajo, limitando la capacidad de concertación entre empresas y trabajadores a través de la Negociación Colectiva. Adicionalmente abaratando el despido y reduciendo la protección social (desempleo, subsidios, ...). Para, finalmente, endurecer las condiciones de acceso a la jubilación anticipada y parcial en los términos que ya estaban pactados. La lógica de estas reformas corresponde a un planteamiento muy definido, hacer que el coste de la crisis recaiga principalmente en trabajadores y trabajadoras a través de una menor protección social y el empeoramiento de los salarios y las condiciones de trabajo. Se utiliza la crisis como excusa para alterar de forma intensa el modelo social.

PROMOCIONES ESPECIALES para los AFILIADOS de

<h1 style="font-size: 2em;">5%</h1> <p style="font-size: 1.2em;">dto.</p>	<h1 style="font-size: 2em;">5%</h1> <p style="font-size: 1.2em;">dto.</p>	<h1 style="font-size: 1.5em;">VUELOS</h1> <p style="font-size: 1.2em;">DESCUENTOS EXCLUSIVOS</p>
<p>EN TUS VIAJES Y VACACIONES CON NUESTRAS MARCAS</p> <p>lacuartajsla }</p> <p>Jolidey:</p> <p>QUELÓNEA</p>	<p>EN CRUCEROS</p> <p>Consulta cruceristas acogidas a esta promoción.</p>	<p>CON AIR BERLÍN A LOS MEJORES PRECIOS</p> <p>Alicante, Málaga, Barcelona, Madrid, Bilbao, Oviedo, Santiago, Sevilla y Valencia.</p> <p>desde 82€ ida y vuelta</p>

BARCELÓ VIAJES OFRECE A LOS AFILIADOS DE **C.C.O.O.** UN **5%** DE DESCUENTO EN CRUCEROS Y PAQUETES VACACIONALES CON NUESTRAS MAYORISTAS Y PRECIOS EXCLUSIVOS EN VUELOS CON AIR BERLÍN.

Para aplicar los descuentos deberás identificarte como afiliado. Consulta condiciones.

En tu **Barceló** de El Molinar: C/ Lluçmajor, 63 | 971 24 18 38

Barceló
VIAJES

REFORMES

El nou pla juvenil no soluciona la precarietat

SILVIA MONTEJANO

SECR. D' OCUPACIÓ, FORMACIÓ I JOVENTUT

Una vegada més el Govern espanyol posà en marxa una nova estratègia d'emprenedors i ocupació jove utilitzant el Reial decret, recepta que és molt habitual en els últims temps. En aquesta ocasió es va obrir un procés de diàleg, per a aquest tema en concret, amb els agents socials i econòmics. No obstant això, el procés no va culminar amb un acord, atès que, novament, les mesures s'emmarquen en una línia de política econòmica que segueix tenint com a principal objectiu l'ajust dels comptes públics i no l'impuls de l'economia i la creació d'ocupació.

El pla recull mesures d'impacte a curt, mitjà i llarg termini i,

bàsicament, es limita a consignar una partida econòmica repartida de la següent manera: el 45% es destina a bonificacions per a emprenedors, el 30% a bonificar la contractació de persones joves en empreses privades i, escassament, un poc més del 20% a formació. A més, el pla compta amb una bonificació a la quota empresarial per la contractació de joves a través d'empreses d'inserció, o la possibilitat que les Empreses de Treball Temporal (ETT) puguin subscriure contractes de formació, la qual cosa suposa una modificació de la regulació pròpia d'aquest tipus d'empreses i del seu paper assignat en el mercat de treball.

La posició de CCOO ha estat rotunda, en traslladar al Govern que la situació actual de desocupació és conseqüència del fracàs de les polítiques d'ajust fiscal i de la manca d'impuls al creixement, tot i que, com ja és pràctica habitual, també li hem traslladat moltes i variades propostes, tant per incorporar al pla com perquè la sortida de la crisi es doni a través de la reactivació econòmica i la creació d'ocupació.

Mentre el Govern no aposta per la formació destinada a les persones joves i segueix ancorat en els perennes contractes precaris amb el frau empresarial que comporten, es decanta per un model d'emprenedoria que rebaixarà les quotes a la Seguretat Social, donarà la possibilitat de compatibilitzar la prestació per desocupació amb l'alta en el RETA, o establirà un incentiu si es contracten persones majors de 45 anys amb experiència.

Des del primer moment CCOO va deixar clar que no acceptaria modificacions legislatives que impliquessin noves pèrdues de drets dels treballadors i treballadores. CCOO apostarem per reconduir els estímuls a la contractació de joves al mateix temps que

proposàvem incorporar algunes mesures sobre economia social i cooperativisme, ja que segueixen sent les que, malgrat les dificultats, estan aguantant millor la crisi. Consideràvem que incentivar la contractació indefinida inicial permetria beneficiar un volum més gran d'aturats joves.

A més, des de CCOO donam una especial importància a la millora de la formació, per avançar cap a un desenvolupament adequat tant de la formació professional com de la formació dual, i consideram indispensable la inversió en R+D+i, que dinamitzi l'impuls a projectes d'alt valor afegit generant ocupació immediata i garantint el retorn d'aquests avanços per al conjunt de la societat.

La crisi econòmica per la qual travessa Espanya agreuja encara més la situació de la joventut. No cal oblidar que abans de la crisi ja era un col·lectiu assotat per la precarietat, condemnat a alts índexs de desocupació, contractacions precàries en alguns casos arriben a ser fraudulentament i salaris baixos, fets que redueixen al nores la possibilitat d'emancipar-se i desenvolupar-se com a persones. El Govern actual encara no és conscient de les dificultats i la

falta d'oportunitats que tenen els joves del nostre país, ja que totes les mesures que imposen van en la direcció contrària a ajudar a aquest col·lectiu que, en definitiva, és el futur.

El Govern no solament ha deixat d'invertir en formació, sinó que a més ha encarat les taxes universitàries, amb la qual cosa només tenen la possibilitat de cursar estudis superiors uns pocs privilegiats. Tampoc és capaç de dur a terme unes polítiques adequades que creen llocs de treball, però sí que augmenta l'edat de jubilació obligatòria, el que dificulta encara més l'accés del jovent al mercat laboral. Bonifica les empreses per contractar persones joves, però amb contractes temporals, cobrant el salari mínim interprofessional i desenvolupant el mateix treball que la resta dels seus companys. Com les bonificacions a la contractació no donen molt bon resultat, el Govern vol fomentar ara l'emprenedoria juvenil sense tenir en compte la quantitat de persones autònomes que han tancat les seves petites empreses o han abandonat la seva activitat per mor que també els ha afectat la recessió econòmica.

El pitjor de tota aquesta situació és que la gent jove ja fa temps que és conscient que a causa de la crisi econòmica s'han quedat sense oportunitats al seu propi país, i molts estan preparant-se una sortida laboral a l'estranger, encara que el preu sigui anar a un país diferent i amb un idioma desconegut.

La LOMCE és la llei dels porucs

ANTONI BAOS

SECRETARI GENERAL DE LA FED. D'ENSENYAMENT

Aquest 9 de maig tenim la primera vaga contra la LOMCE i les retallades en educació, una vaga que es convoca a tots els territo-

ris i que inclou tots els sectors (pública, concertada i privada), tots els nivells (des d'infantil i fins a la universitat), tot tipus

d'educació (general i especial) i que és convocada també per les famílies. I per si fos poca cosa, està programada conjuntament amb les diferents plataformes i mareas que treballen per la unitat d'acció. És a dir, convocada "absolutament" per tota la comunitat educativa afectada per aquests dos anys de destrucció injustificada del nostre present i, sobretot, del nostre FUTUR.

La LOMCE es carrega la nostra estimada educació universal, igualitària, gratuïta i garant de la igualtat d'oportunitats. Es carrega l'Educació per imposar la seva economia. En realitat, s'hauria d'escriure LOMCE.

Hi ha fets molt evidents. Els que volen la LOMCE no volen que l'educació sigui universal ni gratuïta perquè no volen que els pobres aprenguin com derrocar

els que els trepitgen o es posin a lluitar contra la pobresa de la qual s'aprofiten els rics. No volen que tothom tenguí la mateixa educació i per això posen preu a les escoles i a les universitats. No volen que els febles es facin forts, i per això en lloc de lluitar contra el fracàs social, els faran caure quan abans millor.

No volen que les dones puguin governar les empreses i el Govern, i per això volen posar escoles que segreguen. No volen que la cultura dels diferents territoris sigui tan important com la seva, i per això eliminaran bona part de les matèries que s'imparteixen amb una llengua diferent. No volen que qualcú posi en dubte qui és el rei, o què és la democràcia, i per això eliminen les assignatures en què s'ha d'explicar això. No volen que les persones estimem més allò que és públic que allò que és privat, i per això un títol privat tindrà valor i un públic no. No volen el diàleg ni compartir res, i per això adoctrinaran en la competència que ens enfronta i no en la que ens fa més compe-

tents i preparats per confrontar. I per què? Perquè tenen por. La LOMCE és la llei dels porucs, dels covards i dels cobdiciosos. Dels que volen perpetuar i incrementar el seu regne de mercats. Però la por és contagiosa. I l'única forma que tenim per combatre-la és aturar-nos ara i pensar com convertir-la en coratge.

Cerquem una resposta a les següents preguntes. -A qui l'interessa que jo tingui por? -A aquells que volen la LOMCE. A aquells que em tenen por. -Per què tinc por? -Perquè ens insuflen la necessitat de protegir-nos i ens han venut que no podem fer res front a la crisi. I els seus mitjans de comunicació no deixen de vendre por dia rere dia. -Per què serveix tenir por? -Per immobilitzar-nos, per no resistir-se a l'allau d'imposicions que els mercats programen en contra nostra. No hi ha mur de contenció més resistent que la por que ens apliquen. La LOMCE convertirà l'escola en fàbriques de por. I jo, quan sigui gran, vull ser valent per poder ser lliure. #9MvagaEducació.

6 MILIONS DE RAONS

contra l'atur i per la regeneració democràtica

Palma, Eivissa i Maó se sumaren el diumenge 10 de març a les manifestacions convocades arreu d'Espanya per la Cimera Social sota el lema "Contra l'atur: sis milions de raons. Per una democràcia social i participativa". Amb aquesta acció s'inicià una setmana de mobilitzacions a Europa convocades per la Confederació Europea de Sindicats "per reprovar les polítiques d'austeritat europees", segons declarà la secretària general de CCOO, Katiana Vicens. Poc abans d'iniciar-se la marxa reivindicativa a Palma, Vicens manifestà que la situació és "dolenta", tant per la precarietat de la feina i l'allau de corrupció política, com per la desocupació, els casos de desnonament o la manca d'oportunitats per als joves.

"Tenim milions de motius per sortir al carrer, cada dia en tenim, de motius, i hem de conscienciar-nos que això ho hem de canviar entre tots, que hem de forçar el canvi amb una mobilització de forma continuada", assegurà la secretària general, i alhora defensà alternatives per sortir de la crisi «davant la mala gestió dels governs central i autonòmic». Segons Vicens, ambdues administracions deixen caure el pes de la crisi "sobre els que menys culpa tenen i estan més

desprotegit". Per això, animà la ciutadania a ser "reactius" i "forçar el canvi".

"Hi ha solució" fou una de les consignes més corejades pels assistents a la manifestació pels carrers de Palma que partí de plaça d'Espanya i finalitzà al passeig del Born, on la representant de la Coordinadora d'ONG, Maribel

Alcázar, llegí el manifest de la Cimera Social.

Entre els temes més destacats en el manifest, "la insuportable realitat del país reflectida en els 144.100 balears a l'atur, 6 milions a tot l'Estat dels quals 2 milions no reben cap tipus de prestació, 1,8 milions de famílies amb tots els seus membres desocupats, i

prop del 27 per cent de la població vivint per sota del llindar de la pobresa", o la condemna dels retrocessos en els drets col·lectius del poble de les Illes Balears. El manifest també es va fer ressò de l'increment de la bretxa salarial entre homes i dones, de la dació en pagament en casos de desnonament, del desmantellament

dels serveis públics, o del rebuig a la reforma de la Llei de bases de règim local.

La Cimera exigí que es retorni a la política la seva condició "d'eina al servei de les persones", per tal d'«expulsar» les persones corruptes de la vida pública i "escometre les reformes constitucionals que siguin necessàries".

Per la igualtat entre homes i dones

La manifestació del 8 de març més nombrosa dels darrers temps

Centenars de persones marxaren el divendres 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, pels carrers de Palma amb l'objectiu de reivindicar la igualtat efectiva entre homes i dones, en la que ha estat la manifestació del 8 de març més nombrosa dels darrers temps.

Les retallades del PP a les polítiques d'igualtat ha enfortit la unitat del moviment feminista. Per això, els crits contra les retallades "populars" foren els més corejats, amb una insistència constant amb lemes al·lusius al dret a l'avortament.

Eva Cerdeiriña, responsable de Política Social i Igualtat de CCOO afirmà que l'oposició a l'estratègia del PP quant a retallades i al desmantellament de serveis socials públics, així com els efectes d'una reforma laboral que ha empobrit més les dones i ha precaritzat la seva contractació, ha estat "un element cohesionador" dels col·lectius feministes. Cerdeiriña també criticà "la pràctica desaparició" de les polítiques del Govern autonòmic destinades a fomentar la igualtat de gènere i a lluitar contra la violència de gènere.

Xiulada contra la corrupció

Organitzada pel Consell de la Societat Civil de Mallorca, de què és part CCOO, la concentració i casseralada de dia 11 de febrer al carrer Palau Reial de Palma va aplegar més de mig miler de persones que corejaren crits a favor de la democràcia i contra la corrupció dels partits polítics. Enmig del renou de tambors, cassoles i xiulets, els assistents demanaren la dimissió de la cúpula del PP i dels presidents Rajoy i Bauzá.

Els darrers escàndols de la vida política lligats a fets de presumpta corrupció han fet vessar la paciència de la ciutadania, que veu com dia rere dia es retallen els seus drets i les seves prestacions i serveis socials mentre els doblers en negre campen sense control. Per això, centenars de persones es reuniren a Palma en una sorollosa concentració per exigir "transparència" i "més democràcia" alhora que demanaven "la dimissió immediata dels implicats en els casos de corrupció".

MOBILITZACIONS

CCOO i UGT animen els pensionistes a reclamar la revalorització justa de les seves pensiones

Les organitzacions de Jubilats i Pensionistes de CCOO i UGT han iniciat una campanya perquè els pensionistes reclamin davant la Seguretat Social el poder adquisitiu que han perdut en no haver rebut el 2012 la paga compensatòria que actualitza la seva pensió conforme a la pujada de l'IPC real. Així, s'uneixen a la campanya

amb el lema "Pensionista, reclama el que és teu" que han posat en marxa els sindicats CCOO i UGT en la major part del territori nacional per mostrar la seva oposició al Reial decret llei de mesures de consolidació i garantia del sistema de la Seguretat Social, de 30 de novembre, per incomplir la Llei general de Seguretat Social, en no garantir

adequadament el manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes.

La campanya consisteix a oferir assessorament a aquells pensionistes que desitgin exigir el seu dret a percebre la paga única compensatòria que se'ls ha negat i que es revaloritzi la seva pensió el 2013 d'acord amb la pujada de la inflació.

Mallorca s'enllaça per la llengua

La societat civil tornà a sortir al carrer el 9 de març en defensa de la llengua i la cultura pròpies

Devers 300 persones es concentraren el dissabte 9 de març al dematí davant el Consolat de Mar, a Palma, per protestar contra els atacs dels governs del PP al català en la primera jornada unitària organitzada arreu dels Països Catalans.

Per part de CCOO hi assistiren Francesc Mellado, secretari de Comunicació de la Confederació d'Illes, i Toni Baos, secretari general de la Federació d'Ensenyament. Baos defensà

com a prioritari la necessitat de l'aplicació del model d'immersió lingüística.

Els assistents es varen dirigir a la concentració a les portes del Consolat de Mar, on, dins el marc de les actuacions concretades a diferents territoris de parla catalana i amb el lema "Enllaçats per la llengua", els manifestants es començaren a reunir-se al voltant de les 12.30 hores.

Aina Moll fou l'encarregada de llegir el manifest unitari, en el

qual es refermà la lluita per aconseguir "els plens drets lingüístics i el dret irrefutable a poder viure plenament en la llengua pròpia d'aquest país".

Abans es reuní de manera extraoficial el Consell Social de la Llengua, que acordà programar accions de resposta contra els atacs. L'acte fou presidit, de manera honorífica, per la filòloga Aina Moll, qui va fer una crida a la necessitat de normalitzar l'ús social de la llengua catalana.

Concentració davant Caeb per desbloquejar la negociació del conveni col·lectiu del Metall

La Federació d'Indústria adverteix del perill que pot significar el bloqueig del conveni col·lectiu del Metall atès que després de dos anys de negociació, s'ha arribat a un punt mort. "La patronal pretén aprofitar la crisi econòmica com a excusa per reduir dràsticament salaris eliminant el complement d'antiguitat i augmentar la jornada de treball ampliant-la als dissabtes, i per a això empra, com a argument en la negociació, la por dels treballadors a perdre la seva feina i la possibilitat de deixar milers de treballadors sense conveni, la qual cosa ocorreria el pròxim mes de juliol", ha assegurat el secretari general del Metall, Daniel Cámara.

Protesta contra els acomiadaments a la banca nacionalitzada

El passat 24 de desembre es varen concentrar a les portes de l'oficina de Bankia a l'avinguda d'Alexandre Rosselló de Palma delegats sindicals de CCOO i UGT per a protestar contra els acomiadaments que estan sofrint en el sector financer. Aquesta protesta va ser acordada a nivell nacional i va tenir el seu correlat en multitud de capitals de tot l'Estat. Arnau Llinàs, secretari general de COMFIA, va destacar que des de l'inici de la crisi el 2008 el sector financer ha perdut més de 35.000 llocs de treball

i es preveu que aquesta sagnia continuï el proper any.

Comissions Obreres treballarà de manera ferma per aconseguir reduir el major nombre d'acomiadaments, així com, segons les seves possibilitats, millorar les condicions de sortida dels treballadors dels diferents bancs nacionalitzats.

En relació amb la nacionalització de Bankia, en concret, Arnau Llinàs demana que es mantingui el màxim nombre possible d'oficines obertes a les Illes Balears.

MOBILITZACIONS

L'empresa de seguretat privada MEVISA acomiada 16 treballadors

Els acomiadaments, que es van fer efectius els passats dies 7 i 8 de març sense haver respectat l'empresa el preavis preceptiu mínim de 15 dies i que afectarien 13 contractes fixos indefinits i 3 contractes eventuais, vindrien motivats, d'una banda, per motius econòmics i, d'una altra, per un problema creixent de subactivitat. El sindicat CCOO ja ha sol·licitat a MEVISA la documentació oportuna a fi de constatar la certesa dels motius argumentats per l'empresa. La Federació d'Activitats Diverses de CCOO està estudiant l'adopció de les mesures que siguin necessàries per protegir els drets d'aquests empleats.

Centenars d'empleats públics critiquen la mala gestió de l'Executiu i diuen no a les retallades

L'aturada parcial de dues hores d'empleats públics del divendres 14 de desembre del 2012 es va concloure amb una manifestació molt participativa i un dinar alternatiu "negre" de Nadal a la plaça de Cort en què participaren devers 600 funcionaris locals. Els sindicats valoraren la

protesta i criticaren que el dèficit de les institucions no l'han causat ells, sinó "la mala gestió dels doblers públics que han fet molts polítics en les inversions milionàries del tot innecessàries i improductives", segons el manifest que llegiren davant el Consolat de Mar.

Més de setanta treballadors de Ports es concentren per la validació del conveni

Dins el calendari de mobilitzacions establertes pels sindicats, el dimecres 13 de febrer del 2013 va tenir lloc una nova concentració dels treballadors de Ports de l'Estat a les 10 hores davant la seu de l'Autoritat Portuària a Palma, acompanyada d'aturades de l'activitat de quatre hores (de 7 a 9 i de 13 a 15 hores) per mostrar la seva protesta per la decisió del Ministeri d'Hisenda d'invalidar l'acord del conveni col·lectiu signat el 25 de juny de l'any passat i avalat per la ministra de Foment.

CLÍNICA BAVIERA
INSTITUT OFTALMOLÒGIC EUROPEU

OFERTA EXCLUSIVA
PER AFILIATS/ADES
I FAMILIARS DIRECTES DE

**NOMÉS DE
GENER A MARÇ**

¡ACOMIADA'T
ARA D'ULLERES
I LENTS DE CONTACTE!

Promoció CIRURGIA
REFRACTIVA LÀSER

745€/ull

Consulta mèdica
preoperatoria
35€

Promoció vàlida fins 31/03/13. No acumulable a altres ofertes.

Tarifa General: 795€/ull. Excepte Lasik/Lasek Z-100. Tarifes vàlides per a tractaments dels dos ulls.

ACREDITACIÓ
d'afiliat

IMPREScindIBLE PRESENTAR
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

Palma de Mallorca. 31 de Diciembre, 22 | 971 20 06 58

LÍDER A ESPANYA EN OFTALMOLOGIA AVANÇADA

TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDAS NOMÉS A LES CLÍNQUES DE PALMA DE MALLORCA

Dr. Santiago Tomàs i Dra. Arantxa Urdiales [Especialistes en Oftalmologia i Cirurgia Oftàlmica].

CLUB CB PREMIER
UN CLUB PLE DE PRIVILEGIS

DEMANA LA TEVA 1ª CONSULTA MÈDICA **902 130 100 / clinicabaviera.com**

ACTUALITAT

El cas dels ERO a Andalusia: preguntes i respostes

De què ens acusen?

De cobrar comissions il·legals, de promoure ERO sense justificació, de col·locar intrusos en les pòlisses de prejubilació i de formar part d'una trama de corrupció.

Quina és la nostra resposta?

Que és radicalment fals. CCOO no forma part de cap xarxa de corrupció. És incompatible per tant a CCOO i cometre aquest tipus de trames i delictes. Tenim 1,2 milions d'afiliades i afiliats i desenes de milers de representants sindicals. Si algú cometés alguna irregularitat o delictes s'enfrontarà immediatament a la sanció disciplinària corresponent.

Qui està facultat per promoure ERO?

El 99,9% dels ERO estan promoguts per les empreses.

Quina és la nostra funció en un ERO?

Garantir que els drets dels treballadors i treballadores es defensen adequadament. El nostre primer objectiu, una vegada presentat l'ERO per la direcció de l'empresa, és l'ocupació. No oblidem que el sindicat quan actua, ho fa responenent a la crida dels representants dels treballadors per a l'assessorament tècnic o sindical. Nosaltres no impulsam els ERO. Per a això, cal elaborar plans de viabilitat alternatius als de l'empresa, emetre dictàmens econòmics i jurídics que apuntin a la reestructuració de l'activitat i a l'adopció d'alternatives en l'organització del treball que contribueixin a salvar l'ocupació, o el nombre més gran d'ocupacions possibles. Si, finalment, fora inevitable procedir a acomiadaments de treballadores i treballadors, CCOO lluita sempre perquè les condicions de sortida de l'empresa millorin allò legalment establert (indemnitzacions), tinguin en compte la seva situació personal (formació, reciclatge i recol·locacions) i garanteixin tècnicament i jurídicament una hipotètica prejubilació. Sense la presència dels sindicats, els treballadors estarien a la mercè de l'empresa i orfes de drets.

Per què i quant cobren els sindicats en un ERO?

Els advocats, economistes, sindicalistes, tècnics i actuaris que en nom dels sindicats participen en

un ERO són professionals acreditats que cobren pel seu treball. Encara que no ens sorprèn, convé aclarir que els mateixos mitjans de comunicació que difamen i calumniem els sindicats per cobrar pel seu treball en un ERO, comprenen, valoren i defensen que despatxos privats d'advocats i economistes rebin importants minuts d'aquests ERO, pel mateix o pitjor treball. Els sindicats tenen el deure i l'obligació d'exigir que l'esforç i l'aportació dels seus gabinets tècnics en la negociació d'un ERO sigui justament recompensada. No cobren tant com els despatxos privats, però cobren el que els correspon, molt per sota de les tarifes del mercat, sabent que el pes de la gestió per la seva complexitat recau en el sindicat. Les afiliades i afiliats a CCOO que duen 7 anys o més no paguen res, els altres afiliats estan bonificats en funció de la seva antiguitat, mentre que els treballadors i treballadores no afiliades ho fan respectant les normes establertes en els protocols del nostre sindicat. Una altra forma de cobrament és la que repercuteix el cost del servei prestat a l'empresa, fet que té coherència tenint en compte que són les empreses les que provoquen els ERO.

Ha cobrat CCOO les quantitats que se li imputen?

CCOO solament cobra pels serveis que presta. En el període subjecte a la investigació (2001-2010) es parla de 4,3 milions d'euros, que ni a la direcció d'Andalusia ni a la direcció confederal els consta en cap cas. El primer dubte que cal aclarir és si aquesta imputació es refereix a operacions en tot el territori nacional o solament a Andalusia. Com a organització, insistim, únicament cobram pels serveis que prestam tant en la negociació de l'ERO com en la fase d'instrumentalització de la pòlissa. Qualsevol altra imputació aliena a aquests processos, o no es refereix al nostre sindicat, o es fa a persones determinades que els seus noms ningú ha revelat.

Les imputacions de la jutgessa suposen una crisi d'imatge dels sindicats?

Sí. Seria una temeritat negar-ho.

Les imputacions de la jutgessa, amplificades i manipulades pels mitjans de comunicació, desvirtuen injustament la imatge i l'activitat dels sindicats. Per això, som els primers interessats en què s'esclareixin els fets i que es faci amb celeritat, alhora que ens hem posat a la disposició de la Justícia per col·laborar en tot allò que se'ns requereixi.

Com es gestionen les prejubilacions?

En la negociació d'un ERO s'han de pactar les indemnitzacions que s'abonen a cada treballador o treballadora, i en altres casos, en funció de l'edat de les persones afectades, es negocia com a alternativa la contractació d'un Pla de rendes o Pla de prejubilació. El sistema de prejubilacions a través d'una pòlissa d'assegurança col·lectiva és una pràctica habitual, i permet disminuir l'impacte dramàtic que tenen els processos d'extinció en les persones de més edat. Aquest sistema ha estat i és emprat per milers d'empreses de tots els sectors i tots els territoris –amb o sense ajudes públiques– per millorar la situació de les persones amb més de 55 anys que estarien condemnades a l'atur permanent i a un futur amb una pèrdua importantíssima de la seva futura pensió, després d'haver cotitzat durant més de 30 anys.

Quan existeixen les prejubilacions, la pòlissa ha d'instrumentar-se amb una companyia asseguradora i el sindicat ha de garantir que els càlculs actuàrials es fan de manera correcta. Els càlculs són individualitzats i per això, en alguns casos, els costos són elevats. CCOO garanteix l'assessoria jurídica gratuïta a tots els treballadors afectats, siguin o no afiliats, fins a la finalització del procés, i cobra per això a l'empresa consultora, la qual cosa en cap cas ha de confondre's, com interessadament es fa, amb la percepció d'una comissió o un "sobre".

Com s'ha canalitzat aquesta situació a Andalusia?

A Andalusia, a diferència d'altres comunitats autònomes, es va aprovar en el període 2001-2010 un sistema d'ajudes i subvencions públiques per a empreses

amb recursos insuficients, a fi que poguessin finançar els plans de prejubilacions. En realitat, la Junta assumeix el paper que en altres comunitats assumeix l'empresa que en molts casos, ha deixat d'existir, és a dir, determina amb quina consultora i asseguradora realitza la gestió i les seves condicions econòmiques. Els sindicats ignorem com es desenvolupa el procediment d'ajudes i quins són els criteris utilitzats per la Junta d'Andalusia. Però per descomptat no és el sindicat qui designa o intervé per decidir la consultora o asseguradora.

Quin és el paper de l'asseguradora Atlantis en els ERO d'Andalusia?

Atlantis és una empresa legalment constituïda, els socis majoritaris de la qual són les Mutualitats d'economia social franceses de la MAIF i la MACIF i amb una participació minoritària del 5% de CCOO i UGT a Atlantis Vida, i el 20% de CCOO a Atlantis Assessors que realitza labors de consultoria i corredoria d'assegurances amb especialització en Plans de Jubilació i Prejubilacions i Plans de Pensions.

En el complex procés de posar en marxa les prejubilacions pactades en els ERO, l'equip tècnic d'Atlantis aporta als representants dels treballadors i treballadores, i als sindicats, en funció de les necessitats, alguna o totes de les següents prestacions: la valoració econòmica de diferents escenaris del pla durant la fase de disseny; el càlcul de les rendes individuals de cada treballador afectat; les ofertes que les diferents companyies d'assegurances fan, contactant amb elles i valorant la seva qualitat; la revisió i l'adaptació dels contractes d'assegurança al cas concret; assessorament individualitzat als afectats, seguint els canvis legislatius que poden afectar les condicions inicials durant la vida del contracte (és a dir, una mitjana de 15 anys).

Ha constituït CCOO una Comissió de investigació?

Sí. Era i és el nostre compromís per avaluar què ha passat amb els ERO i conèixer què s'ha fet per

part dels representants de CCOO en els processos de negociació. No ens quedarem a la superfície. Arribarem fins al fons i ho estudiarem fins a l'últim detall. Amb tota la documentació i informació contrastades, actuarem en conseqüència. Aquesta decisió ve a reactivar la decisió del Consell Confederal d'abril de 2011, de constituir una Comissió de Investigació sobre l'actuació del sindicat en els ERO, a l'empara de la nova situació.

A què obeeix l'atac dels mitjans de comunicació?

Tot i que cal suposar que cada mitjà de comunicació actuï d'acord amb el seu propi ideari, és fàcil advertir que en els últims anys els mitjans de comunicació més conservadors o clarament de dretes no han deixat de calumniar els sindicats recorrent a qualsevol situació o excusa. En aquesta ocasió, la instrucció del sumari dels ERO a Andalusia i la seva filtració parcial, ha permès a aquests mitjans de comunicació activar una intensa i sostinguda campanya contra CCOO i UGT, en un intent clar de minar la seva credibilitat, enfangar la seva imatge i qüestionar el seu paper com a organitzacions sindicals. Alguns mitjans de comunicació s'atribueixen un paper de regeneració de la democràcia que ningú els ha donat, i dissimulen malament el seu intent d'advertir el Govern perquè abandoni la temptació de reobrir el diàleg amb els sindicats, la qual cosa interpretarien com un gest de debilitat. Semblaria que a aquests mitjans els sobren els interlocutors naturals i en la gestió de la crisi pretenguin estendre l'ombra de la sospita de la corrupció sobre totes les institucions, ocultant així identificar amb claredat els casos concrets i solucionar-los d'arrel. Encara diríem més: l'aparell mediàtic proper al Govern, tot i amb matisos, s'ha proposat una ordenada i coordinada campanya antisindical destinada (és el seu desig) a qüestionar, i si fos possible, destruir el sindicalisme de classe a Espanya. Ensopega en un escull. CCOO ha sabut defensar els treballadors en condicions molt adverses, fins i tot quan fer sindicalisme podia significar repressió i presó. Res ni ningú aconseguirà impedir que seguim fent-ho.

Ángela Pons, portavoz de la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques (PAH) “Hemos logrado lo más difícil, unirnos contra la injusticia”

UNITAT

Uno de los efectos más perniciosos de la crisis es el que está afectando a todos los que por causas sobrevenidas no pueden pagar su hipoteca bancaria y entran dentro de un proceso por el que acaban perdiendo la casa, debiendo hacer frente al resto de las cuotas que tienen que pagar. Ante esta situación, todo un conjunto de entidades plantearon poner en marcha una Iniciativa Legislativa popular (ILP) que proponía la dación en pago con efectos retroactivos, la paralización de los desahucios y acceder a alquileres sociales. CCOO de Cataluña, junto a otras cinco entidades, fue una de las promotoras de esta acción. Enseguida esta propuesta fue adoptada por las CCOO de España y se extendió a todo el Estado. Esta ILP ha recogido 1.402.854 firmas cuando eran necesarias un mínimo de 500.000.

Una de las otras entidades promotoras de la ILP en Cataluña fue la Plataforma de Afectados por las Hipotecas (PAH). La PAH se constituyó también en Mallorca y ha tenido un acentuado protagonismo a la hora de hacer efectiva esta lucha en las Islas. Ángela Pons es uno de sus miembros más destacados. Se define como una colaboradora de la PAH, ya que no tienen cargos directivos, y ha sido la portavoz en diferentes actos organizados.

¿Cuáles fueron los inicios de la PAH en Mallorca?

Empezamos esta andadura el mes de septiembre del año 2011 de la mano de la Plataforma de Afectados por las Hipotecas (PAH) de Valencia, una de las casi 130 organizaciones territoriales que hoy configuran esta lucha contra las entidades bancarias y contra las personas que hacen que los ciudadanos vivan un sufrimiento atroz por culpa de sus malas gestiones económicas y planes con propósitos meramente avariciosos, sin preocuparse por las consecuencias sobre los ciudadanos a los que directamente roban y estafan. No podemos olvidar que vivimos en un país empobrecido, con 6 millones de parados y que lleva a sus espaldas 400.000 desahucios desde el 2008, con más de 2 millones de

niños en situación de precariedad y una tasa de pobreza del 21,8 % de la población en el año 2013.

¿Cómo es un día normal de trabajo en vuestra asociación?

Empezamos a las diez y media de la mañana en el Casal Ca n'Alonso y ya nos esperan una decena de personas con mucha tristeza y ansiedad, con sus escrituras hipotecarias y documentación varia bajo del brazo. Son las primeras, de unas 85 familias, que recurren a nuestra plataforma de afectados por la hipoteca cada semana, sin contar las que no pueden acercarse por motivos de lejanía, a veces no pueden pagarse el bus o el tren para venir y les atendemos por teléfono. Solemos terminar pasada la medianoche y, alguna vez, más allá de la una de la madrugada.

¿Cómo se organizan?

Las plataformas de afectados por la hipoteca nos organizamos a nivel estatal en cuanto a algunas acciones y tenemos criterios comunes, como dar a conocer a los ciudadanos sus derechos, que son pisoteados sistemáticamente por esas entidades y que, hasta hace unas semanas y gracias a la sentencia del TJSUE de Bruselas, estaban indefensos por culpa de unos gobernantes que apoyaban a las entidades haciendo caso omiso de las advertencias

hechas por diversos estamentos (UE, ONU). Desde el año 1993, en Europa las cláusulas suelo o los intereses de demora se consideran abusivos, mientras que España ha seguido muda, ciega y sorda dejando a sus ciudadanos al amparo de los buitres financieros.

La PAH de Mallorca lucha diariamente contra estas entidades y denuncia públicamente a los gobernantes de la isla, en este momento el PP, que no aportan justicia sino que se suman a los del gobierno central, también del mismo partido que en la isla son mayoría, y eso significa que solo ellos podrán hacer justicia o, al contrario, serán totalmente injustos con esos a los que deben su puesto: los ciudadanos. Unos ciudadanos que los han elegido por unos mítines premeditadamente falsos a la realidad.

¿Por qué el PP?

Pues, señoras y señores, porque son los que nos gobiernan, sino ¿a quién vamos a dirigirnos, a la calle Socorro?

¿Qué apoyos reciben?

Somos apartidistas y asindicalistas, pero no somos desagradecidos con quienes nos han ayudado, bien sean partidos políticos como el grupo MES llevando nuestra voz y presentando mociones, como en Capdepera—moción apoyada por la

totalidad de partidos, incluido el PP o sindicatos como CCOO i UGT apoyando logísticamente la ILP como parte del grupo promotor ya que nosotros solo estamos financiados por el pueblo, y está más pelado que Yul Brynner.

¿Cómo pueden los afectados contactar con ustedes?

Nos reunimos cada miércoles en el Casal de Ca n'Alonso, en la calle Castellarnau, 4 de Palma, desde las 10.30 y hasta las 23.00 horas, hasta atender a la última persona o familia. Nuestro teléfono de contacto es el 634 538 958 y el correo electrónico es pahmallorca@gmail.com. También nos podéis seguir en nuestro blog <http://pahmallorca.wordpress.com> y en las redes sociales facebook <http://facebook.com/pah.mallorca> y twitter @PAH_Mallorca

Para finalizar, ¿quisiera añadir algo?

La PAH Mallorca desearía que todo ciudadano supiera de nuestra existencia para poder atenderle, darle esperanza, un abrazo y un “SI SE PUEDE”. Porque “sí se puede” y no es una utopía. Hemos logrado lo más difícil, unirnos contra la injusticia. No hablamos de partidos políticos, hablamos de un trabajo digno, una vivienda digna, educación pública y sanidad pública. Nos lo merecemos porque es nuestro dinero el que paga sus salarios (el de los políticos) y su trabajo solo es protegernos (que no lo han hecho) de los delincuentes, véase entidades bancarias, grupos inmobiliarios a juego con sus intenciones malévolas y el Banco de España mirando hacia otro lado.

Amortització de treballadors d'empreses públiques o l'acomiadament gratuït

Durant els últims mesos s'han produït una sèrie d'acomiadaments de treballadors d'empreses, consorcis, instituts i fundacions de l'Administració autonòmica, posteriorment utilitzats així mateix pel Consell i alguns ajuntaments, que s'han disfressat d'«amortitzacions» individuals del lloc de treball, al·legant fi de contracte, que en una traducció pràctica seria: sense dret a cap indemnització.

ASSESSORIA JURÍDICA

L'argument de l'Administració és el següent: un treballador que comença a treballar en una institució pública sense superar unes proves, amb vista a demostrar la seva capacitat des dels mèrits propis, i en concurrència amb altres treballadors, no és titular de la plaça. És el que es va definir pel Tribunal Suprem com indefinit no fix. Al

mateix temps de crear aquesta figura, es va manifestar per l'Alt Tribunal que aquests contractes s'extingirien quan la plaça fos coberta reglamentàriament, és a dir, segons els principis d'igualtat, mèrit i capacitat que contempla l'article 103 de la nostra Carta Magna. No obstant això, per la CAIB aquests treballadors eren equiparables als

treballadors interins, i per això se'ls podia cessar com a tals, amortitzant la seva plaça sense dret a indemnització.

Aquests mesos s'han començat a celebrar els judicis d'aquells treballadors que, no conformes amb perdre el seu lloc de treball després de molts anys, més de vint alguns d'ells, no entenen que poguessin trobar-se al carrer sense acomiadar-los i no cobrar la indemnització que marca la Llei, sinó que se'ls “amortitzi” sense dret a percebre cap quantitat. La resposta dels Jutjats Socials ha estat pràcticament unànime: no es pot cessar, sota l'aparença d'un acabament de contracte, els treballadors

indefinitos no fixos. S'ha qualificat d'acomiadament el cessament d'aquests treballadors, s'ha declarat improcedent l'acomiadament, quan a les empreses se n'havien produït en un nombre petit, i nul en la resta casos, que són majoria i que comporta necessàriament la readmissió als seus llocs de treball.

Les conseqüències d'això, bones per als “amortitzats”, suposaran un enorme cost als ciutadans de les Balears. Els nostres polítics, esperonats per la sinistra Oficina del Control de la Despesa Pública i sota l'excusa d'estalviar uns pocs “doblers” han assumit un component de risc altíssim i veuran com els costos de la reestructuració del sector públic es quadrupliquen, com a mínim, i amb possibilitat d'arribar a costos fins a deu vegades més. Mentrestant, els nostres padrins es queden sense bolquers perquè no hi ha diners.

Fa uns dies s'ha pronunciat sobre aquestes “amortitzacions” el nostre Tribunal Superior de Justícia, en un procediment que va resoldre

el Jutjat Social d'Eivissa, que no té les demores dels Jutjats de Palma, qualificant com a nul l'acomiadament que es va efectuar, sota el nom d'amortització, d'una treballadora d'una empresa pública, la qual deuria necessàriament de readmetre-la al seu lloc de treball amb abonament dels salaris des de la data de l'acomiadament, fins que es produeixi la readmissió. Després de readmetre-la, haurà de negociar l'acomiadament col·lectiu amb els representants sindicals dels treballadors, per ser acomiadada, si escau.

Crida l'atenció d'aquesta sentència que el Tribunal Superior digui: “Es va contractar de forma il·legal, s'acomia, també, de forma il·legal”. Aquesta és la forma d'actuar dels nostres polítics actuals, així és com administren els nostres diners i, com sempre, no hi haurà dimissions ni responsables, ens diran que els jutges són els responsables, i també els treballadors que han tengut el desvergonyiment d'impugnar els acomiadaments.

DRETS LABORALS

Ultraactivitat i fi de la vigència dels convenis col·lectius

CARMEN DÍAZ DE LA JARA
SECR. ACCIÓ SINDICAL

Ultraactivitat. Per comprendre l'abast del concepte convé fer una mica d'història. Abans de la Constitució de 1978 al legislador no li preocupaven especialment els possibles buits de regulació existents entre els successius convenis col·lectius, ara bé la Constitució de 1978 va optar per un sistema democràtic de relacions laborals en el qual la negociació entre els representants dels empresaris i dels treballadors en fos l'element central, sent garantida i protegida per la Constitució. En aquest nou marc normatiu són les parts socials les que, en l'exercici de la seva autonomia, determinen la durada del conveni col·lectiu. Per tant, el conveni regirà les relacions laborals durant

els anys que s'hagin pactat. Què ocorre quan transcorren els anys i no s'ha arribat a un nou acord? Deixa d'aplicar-se la regulació establerta en el conveni? I si deixa d'aplicar-se, com s'aplica llavors? A aquest problema el legislador va donar solució establint que en tals casos, denunciada la vigència del conveni, es continuaria aplicant el seu contingut normatiu fins a l'obtenció d'un nou. Per això es parla d'«ultraactivitat», atès que els efectes d'activitat del conveni s'estenen més enllà dels inicialment pactats. Es tracta, en suma, d'evitar buits normatius entre la finalització de l'antic i el nou pacte col·lectiu. La vigència dels convenis

col·lectius s'ha vist radicalment alterada per les modificacions introduïdes primer pel RDL 3/12, pel qual s'afegeix un últim paràgraf en l'apartat 3 de l'art. 86 de l'ET, de manera que la ultraactivitat solament està garantida durant un any des de la denúncia del conveni col·lectiu, excepte pacte que digui el contrari. Per als convenis denunciats abans de l'entrada en vigor de la Llei, el 8 de juliol del 2012, el termini d'un any expira a partir d'aquesta data, és a dir, si el 8 de juliol del 2013 no s'hagués aconseguit un acord en la negociació dels convenis que estan en aquesta situació es posaria punt i final a l'existència del conveni.

Garantir el manteniment dels convenis col·lectius existents i la renovació de les seves condicions salarials i de treball, és una prioritat per CCOO i es fa encara més necessari quan es tracta de convenis sectorials, que són els que donen cobertura a la immensa majoria de persones assalariades.

La plasmación de la reforma laboral en el convenio basura de Grandes Almacenes

GÍNES DÍEZ GONZÁLEZ
SECRETARIO GENERAL DE FECOHT

La firma del Convenio Colectivo de Grandes Almacenes ha significado en este país un antes y un después de la Reforma Laboral. Esta firma por parte de la patronal ANGED y la de los brazos

ejecutores de sus políticas contra trabajadoras y trabajadores, FASGA y FETICO, ha supuesto la liquidación del propio convenio que afecta a más de 230.000 personas.

Estas grandes empresas, que están teniendo beneficios y que desde que empezó la crisis han aumentado su cuota de mercado en 10 puntos continúan destruyendo ocupación, como demues-

tra el dato de la pérdida de más de 80.000 contrataciones, lo cual significa precariedad del empleo, sobreexplotación, altos ritmos de trabajo y ajustes en las plantillas, demostrándose, por tanto, esa mentira que venden: que es un convenio para crear empleo.

Además, se debe tener en cuenta el hecho de que el convenio no pasaba el trámite de legalidad antes de su publicación en el BOE, y la Dirección General de Trabajo ha requerido a los firmantes que corrijan varias ilegalidades.

Este convenio es un atraco a los trabajadores y las trabajadoras del sector: se amplía la jornada anual; se priman las necesidades productivas y organizativas frente a otras consideraciones; la conciliación familiar y laboral prácticamente desaparece; la flexibilidad interna en situaciones de crisis figura dentro de disposiciones finales como queriéndola esconder estipulando que si en tres años se acumulan pérdidas de ventas en el centro de trabajo de un promedio del 9% podrán cambiar al personal de categoría,

función o de centro de trabajo en un radio no superior a 50 km, a contar desde el domicilio del trabajador/a; y, del mismo modo, se podrán reducir los salarios en el centro en cuestión hasta un 5%.

Igualmente, en este convenio se obligará a trabajar los domingos y festivos sin el cobro adicional del 55% de días en los centros que abran lo que supone en torno a un mínimo de 9 y un máximo de 36 días. Esto implica una pérdida muy importante y, a la vez, hacer una competencia desleal a nivel salarial a las pequeñas y medianas empresas, obligando a todo el comercio a bajar los salarios para poder competir con «estos insaciables». A todo lo anterior se debe sumar la congelación salarial pactada para los cuatros años de vigencia del convenio. La modificación en el sistema de vacaciones; la disminución del valor-hora profesional; el Grupo de Personal Base; la reducción de jornada de guarda legal; el período de prueba; la retribución; el contrato en prácticas; y un largo suma y sigue hacen este convenio inmoral porque ataca todos los derechos y condiciones laborales que venían disfrutando las y los trabajadores del sector, sin que exista justificación alguna ni razones para ello.

Desde FECOHT-CCOO seguiremos movilizándonos contra un convenio basura, ya que tenemos muchas dudas sobre su legalidad.

Cada vez más castigadas

EVA CERDEIRIÑA

SECRETARIA DE POLÍTICA SOCIAL E IGUALDAD

El 22 de febrero es el Día Europeo para la Igualdad Salarial entre hombres y mujeres. Esta fecha, conjuntamente con la que se celebra el 8 de marzo, Día de la Mujer Trabajadora, son dos buenas ocasiones para que hagamos un repaso a la situación de la mujer en el mercado de trabajo. Comisiones Obreras, al igual que otros años, hemos elaborado un estudio sobre este tema, estudio que pone de manifiesto la tozuda persistencia de la brecha de género entre los y las trabajadores/as.

Las desigualdades en las condiciones de trabajo que padecen las mujeres respecto de los hombres repercuten claramente en sus retribuciones, la denominada brecha salarial (es decir, la menor retribución que percibimos nosotras por un trabajo de igual valor), que en Baleares en el 2010 se situó en un 14,7%: el

salario medio entre las mujeres fue en ese año de 19.812€, en comparación con los 23.213€ de los hombres.

Son numerosos los factores que inciden en esta diferente y discriminada posición de la mujer en el mercado de trabajo. Por una parte, los factores a priori, aquellos que caracterizan las condiciones de acceso a la actividad laboral y en consecuencia el salario a percibir; mencionar como ejemplo los estereotipos y los roles de género, la pervivencia de la división sexual del trabajo. Y por otra parte, los factores a posteriori, los cuales tienen que ver con la ubicación determinada de cada trabajadora en su puesto de trabajo (una diferente valoración de tareas equivalentes, procedimientos de promoción profesional...). Las mujeres en edad de trabajar,

que en promedio cuentan con una mayor formación y cualificación, no eligen voluntariamente peores condiciones laborales y si las soportan, es consecuencia de prácticas discriminatorias o desiguales. Veamos algún ejemplo: en el año 2012 sobre el total de mujeres ocupadas la jornada parcial tiene una incidencia del 23,6% (en los hombres alcanza el 7,5%), una tasa que, además, se ha incrementado en ocho puntos en los dos últimos años, cuando entre los hombres apenas si crece en el mismo período un punto. El 72% de la ocupación parcial es femenina: de cada 10 nuevas ocupaciones parciales, 7 van destinadas a las mujeres, un 60% de las cuales "elige" esta jornada porque no ha encontrado una ocupación a tiempo completo. Trabajo a tiempo parcial asociado, como no podía ser de otra forma, a una menor promoción profesional y a un menor nivel salarial. Otro dato que ahonda en esa brecha de género es la diferente tasa de ocupación para población asalariada comprendida entre 25 y 49 años: si nos fijamos en la variable "hijos menores de 12 años", la tasa de ocupación de los hombres sin hijos es de un 73,73%, y con hijos es de 83,68%

(un 9,95 más); en el caso de las mujeres la situación es inversa: sin hijos, su tasa es de un 67,89% y con hijos alcanza el 66,66%.

El año que acaba de finalizar ha sido sin duda el peor desde que se inició la crisis para las mujeres de las Islas: hemos alcanzado una tasa de paro del 24,25% (un 3% de incremento con respecto al 2011). Es la tasa más elevada de los últimos cinco años y por primera vez supera a la de los hombres. El 92% del nuevo paro es femenino: de cada diez nuevos parados, nueve son mujeres. Unamos a este dato el perfil feminizado de las prestaciones de subsidio. Y el paro juvenil, de por si alto, es especialmente escandaloso en el caso de las mujeres: 52,4% (en los hombres es del 45,3%).

Indudablemente, y a la vista de estos datos, nos están empujando de forma acelerada hacia una mayor precariedad. Por si ello no fuera poco, el constante goteo de recortes penaliza la igualdad ente hombres y mujeres: la supresión de planes de educación infantil, la eliminación de gran parte de servicios escolares (transporte escolar, comedor...), el desmantelamiento de la Ley de dependencia... tienen como una de sus consecuencias que las mujeres carguemos todavía más con el peso del cuidado familiar. Y no nos olvidemos del tijeretazo en las políticas de prevención y lucha contra el maltrato. La

igualdad, desde luego, no destaca como prioridad para los gobiernos de Rajoy y Bauzá.

La limitación o desaparición de la intervención pública, en estos y otros ámbitos, supone directamente una pérdida de eficacia y, por tanto, una pérdida de bienestar del colectivo de las mujeres. Esto implica un serio retroceso en los logros sociales y económicos conseguidos en el largo y arduo recorrido de décadas y, consecuentemente, un riesgo claro en la pérdida de cohesión e igualdad social. Pero las mujeres hemos sido capaces de suplir con nuestra lucha y tenacidad las carencias de las voluntades políticas. Y en esta batalla debemos apelar y reforzar al colectivo y unir a los hombres. Todos los esfuerzos son pocos, y un mínimo horizonte común puede y debe quedar claro: conocer y reconocer que todo el trabajo de las mujeres es fundamental para lograr el bienestar cotidiano en nuestra sociedad. Y como mínimo, no olvidar que para que eso sea posible el empleo femenino debe desarrollarse en condiciones de igualdad con sus homólogos masculinos. Porque de otro modo, no parece que el futuro vaya o pueda ser venturoso.

PD: un cariñoso recuerdo a José Luis Sampedro, una persona que supo comprender y apoyar como pocos la lucha y la rebeldía de las mujeres.

DRETS LABORALS

Els riscos psicosocials: una assignatura pendent

ROGELIO MARÍN CANUTO
SECRETARI DE SALUT LABORAL

Fa poques setmanes els periòdics espanyols es feien ressò d'una notícia "Els treballadors espanyols estan entre els més estressats d'Europa". Paradoxalment si ens remuntam uns anys enrere estaven, segons altres titulars, tot al contrari: "Els treballadors espanyols entre els menys estressats d'Europa". La pregunta és: han canviat tant les coses al nostre país perquè s'hagi produït un gir de 180 graus en les condicions dels treballadors i treballadores espanyols/es?

Per desgràcia, així és. La maleïda crisi econòmica ha provocat que a Espanya es pateixin els nivells d'estrès més alts del continent europeu.

Segons un estudi elaborat per la consultora Towers Watson, es constata que la meitat dels assalariats espanyols pateixen "excessiva pressió" al seu lloc

de treball, mentre en altres països de la UE els percentatges es redueixen bastant. D'altra banda, conclou que els treballadors i treballadores d'Espanya se senten "estroncats i estressats" davant una visió pessimista del mercat laboral, per treballar massa hores i per l'escassetat d'oportunitats per progressar a la seva empresa. Una altra de les causes és la incertesa sobre la jubilació, ja que gairebé la meitat d'ells esperen jubilar-se entre els 65 i 69 anys. A més a més, un 75% estan preocupats per la seva economia a llarg termini, mentre en la resta de

la UE és bastant menor, un 52%.

La majoria pensa que la situació, lluny de millorar, anirà a pitjor: un 48% ha respost que a la seva empresa es treballen més hores del que toca, encara que hi ha un 60% que diu que porten uns tres anys fent-ho.

Segons dades de l'Agència Euro-

pea per a la Seguretat i Salut en el Treball, el 30% dels treballadors europeus està estressat, la qual cosa equivaldria a uns 40 milions de persones, i no obstant això només un 26% d'empreses europees ha tractat el problema per atallar-lo. A Espanya no s'arriba ni tan sols a aquest percentatge. Una altra enquesta d'aquesta

Agència realitzada el 2009 revelava que el 79% dels empresaris considerava que l'estrès constituïa un problema en les seves organitzacions i col·locava aquest trastorn en un nivell d'importància similar als accidents laborals.

En aquest sentit l'any 2011 CCOO va organitzar una Jornada que va servir d'intercanvi de coneixements sobre com els processos de reestructuració i ajustos de plantilles, acomiadaments col·lectius i fins i tot tancament de centres de treball, tenen conseqüències negatives per a la salut, tant per als que conserven la seva ocupació, com per a qui la perd.

Pel sindicat, les mesures que produeixen un empitjorament de les condicions de treball van des de la disminució del salari, l'augment de la jornada i ritmes de treball, la major disponibilitat i inseguretat en l'ocupació, fins a la manca del reconeixement de la feina o l'augment dels contractes temporals i la subcontractació, etc.

Aquest tipus de situacions deriva en què els treballadors generalment es trobin en una posició d'amenaça contínua i insatisfacció laboral, la qual cosa incrementa les repercussions en la seva salut acreixent els factors de risc psicosocial que es reflecteixen amb l'aparició de malalties cardiovasculars i problemes de salut mental com l'estrès.

Per aquesta raó, per CCOO un dels reptes més significatius en l'àmbit de la salut la-

boral es presenta davant els riscos psicosocials, ja que l'estrès, l'empaitament o el malestar psíquic que pateixen molts treballadors i treballadores són el resultat d'una mala organització del treball i no d'un problema individual de personalitat o que respongui a circumstàncies personals, com volen fer creure alguns.

Els efectes negatius que poden produir aquest tipus de riscos si no es prevenen amb la suficient antelació, poden arribar a resultar imparables per a la salut. Per això, des del sindicat es demana que les empreses emprenguin les mesures següents:

- El compliment real i efectiu de la Llei de prevenció de riscos Laborals.
- La inclusió dels riscos psicosocials en l'avaluació de riscos.
- El foment de la participació dels treballadors a través dels delegats i/o delegades de prevenció.
- La formació i la informació específica a les necessitats del lloc de treball, com pot ser el foment a l'educació en tècniques de relaxació física i psíquica, sempre des de la intencionalitat de potenciar la cultura preventiva.

- Realitzar la vigilància de la salut tenint en compte els riscos que tinguin a veure amb l'organització del treball.

Sense aquestes mesures es pot ressentir la salut dels treballadors de forma greu, i és per això que s'ha d'aprendre a reconèixer els possibles símptomes per tal que no vagin a més:

*Dolors freqüents. La tensió s'acumula als músculs de l'esquena, mal de cap, acidesa d'estómac, indigestió o digestions difícils.

*Insomni. Els problemes per conciliar el son i la falta de descans són un dels primers símptomes.

*Nerviosisme, excés d'activitat, ansietat, angoixa, impaciència i irritabilitat.

*Falta de concentració, fatiga intel·lectual, inapetència a les tasques ha-

bituals, descuits, descens del rendiment habitual o físic, etc.

*Depressió, tristesa, abatiment general.

*Dificultat de recuperació, esgotament constant, es fa difícil aixecar-se al matí.

Per això, si pateixes algun o diversos d'aquests símptomes de manera prolongada, no et quedis aturat i posa-li remei, no estàs sol, tens qui t'ajudi.

"Els treballadors espanyols estan entre el més estressats d'Europa"

"La meitat dels assalariats espanyols pateixen excessiva pressió al seu lloc de treball"

Segueix-nos a les xarxes socials

@CCOOBalears

<http://www.facebook.com/CCOOBalears>

¡Viva Zapata! (1952) de Elia Kazan

Secuencia cinematográfica de solidaridad

La plaza del pueblo está en calma. El calor comienza a ser asfixiante. Zapata/Brandon camina a casa de su novia, la hija del cacique, con la intención de pedir su mano. La respuesta del padre es denunciarlo a los rurales "porfiristas". La escena de la detención es observada por Aureliano/Quinn, el hermano del futuro líder, que ve desde un lateral de la plaza del pueblo cómo

Emiliano camina maniatado y con una soga al cuello de la que tira un rural. La comitiva de policías a caballo y el detenido cruzan la plaza camino de la prisión.

En ese instante Aureliano se agacha, coge dos guijarros de la empedrada plaza y comienza a chasquearlos uno contra el otro. Al instante, un campesino, que está al otro lado, realiza el mismo acto respondiendo como un eco y, poco a poco, primero uno, dos, tres campesinos los secundan. A su vez, como acompañando el golpear de los guijarros, se incorporan progresivamente a la procesión policial hasta cinco campesinos que van dejando el fruto recién recogido a la vereda del camino. Sólo se acompañan en su andar cansino del machete cañero.

El eco cada vez es mayor y el número de campesinos crece por momentos. La preocupación y después el miedo comienzan a reflejarse en los rostros de los rurales. El avance de la comitiva cada vez es más lento. Finalmente, la multitud impide que den un paso más.

De repente aparece a caballo Aureliano sujetando también el de su hermano. Un machete corta las cuerdas y la soga. Zapata monta a caballo y los dos hermanos se alejan envueltos en un halo de SOLIDARIDAD.

La ciudad del trabajo

BRUNO TRENTIN

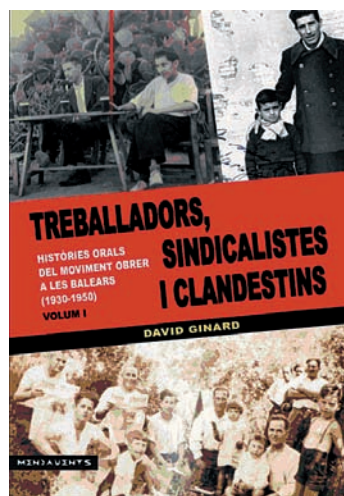

La ciudad del trabajo es un libro de culto. Bruno Trentin es un personaje histórico, pero también literario. Un hombre de un tiempo ya extinto, en cuya biografía caben todas las facetas posibles de un dirigente obrero y de un intelectual riguroso que ha tomado partido decididamente por el socialismo y la democracia en el convulso siglo XX.

La ciudad del trabajo
Bruno Trentin
Fundación 1º de Mayo
ISBN: 978-84-87527-33-3
Enero 2013

Treballadors, sindicalistes i clandestins

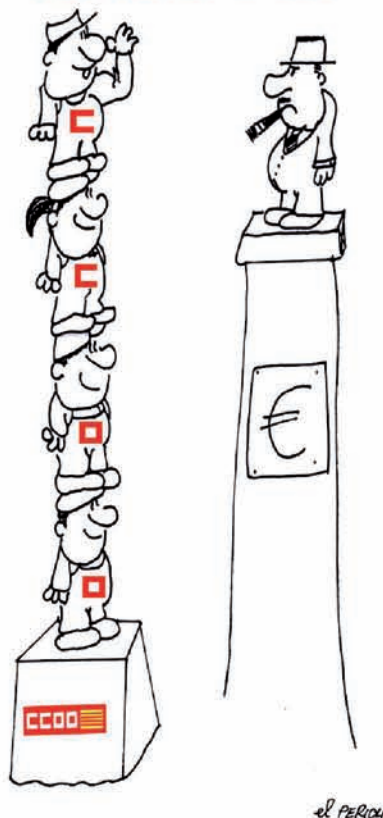
HISTÒRIES ORALS DEL MOVIMENT OBRER A LES BALEARS (1930-1950)
DAVID GINARD FÉRON

Aquest volum aplega un conjunt d'entrevistes amb activistes polítics i socials que varen viure el procés històric comprès entre la proclamació de la Segona República i els primers anys de la dictadura franquista. Les converses foren enregistrades entre 1989 i 1992, i surten ara a la llum per primera vegada, transcrits i organitzades en camps temàtics i cronològics.

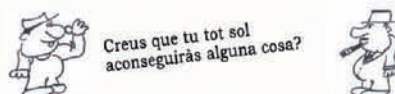
Treballadors, sindicalistes i clandestins
David Ginard Féron,
Edicions Documenta Balear
ISBN: 978-84-15432-28-9
Octubre 2012

El sindicat ets tu AFILIA-T'HI

PER QUÈ HAURIES D'AFILIAR-T'HI?

CCOO és el primer sindicat de l'Estat en afiliació, representativitat i presència a les empreses. Per això som el millor instrument per defensar drets i interessos de la classe treballadora, així com de pensionistes, persones en atur, immigrants i joves.

CCOO és un sindicat que defensa els interessos col·lectius dels treballadors. Per això, de les millores aconseguides a través dels convenis col·lectius ens beneficiem tots i totes.

L'afiliació és la manera de combatre les injustícies socials i laborals a les que estam sent sotmesos el conjunt dels ciutadans. Només quan en siguem més i estiguem més organitzats, arribarem més lluny.

No oblidis mai que els drets dels treballadors no han caigut del cel sinó que han estat fruit de l'esforç i la lluita.

AVANTATGES

Estar afiliat i mantenir l'afiliació en CCOO, comporta obtenir importants beneficis a l'hora d'utilitzar els serveis jurídics. A partir dels 12 mesos es comencen a bonificar els serveis que es demandin i als set, tots els actes jurídics són gratuïts, d'aquí la importància de fidelitzar la teva afiliació.

Visita la nostra pàgina web els serveis i taules d'honoraris

Si ets afiliat/da a CCOO podràs beneficiar-te de nombrosos descomptes en oci, salut, compra de llibres, material informàtic...

CCOO compta amb uns prestigiosos serveis d'assessorament sindical, jurídic i tècnic que posa a la teva disposició com a persona afiliada.

Tipus de quota: Quota General: 11,10 euros
Quota Especial: 6,70 euros
Quota Reduïda: 5,50 euros

A més, la quota sindical és deduïble en la declaració de la renda i inclou una assegurança de vida en cas de mort per accident.

Necessites més motius?
Organitza't, participa-hi

AFILIA-T'HI

Para más información:
www.lb.ccoo.es

el servei assegurador de

Contracta ara la teva assegurança de **Vida** i aconsegueix **6 Mesos Gratis**

**I a més, cobertura de Protecció d'Assegurances
per Desocupació, gratis amb la teva pòlissa.**

Informa't de tots els **avantatges i descomptes** que
t'ofereix ATLANTIS per ser afiliat/ada, a la teva delegació:

ATLANTIS - Palma de Mallorca
C. Francesc de Borja i Moll, 3
Tel. 971 71 86 81
mho@atlantisgrupo.es